

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองในประเทศไทยปัจจุบันเน้นการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (2540 : 16) จะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารของภาครัฐอย่างกว้างขวางรวมทั้งสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เช่น มาตรา 76 กำหนดให้ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนการพัฒนาทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2550 : 28) ได้บัญญัติในส่วนที่ 10 แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มาตรา 87 (1) ที่ว่า ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น โดยมีลักษณะการเข้าร่วมอย่างครบวงจร การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย เพราะประเทศไทยมีพื้นที่กว้างขวางหากที่รัฐบาลจะเข้าไปดูแลได้ทั่วถึง จึงต้องมีการบริหารราชการที่จะต้องกระจายอำนาจ เพื่อให้ท้องถิ่นได้สามารถช่วยเหลือตนเอง คือให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง เพราะผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นและผู้นำท้องถิ่นย่อมเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นดี การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง รู้แนวทางในการที่จะพัฒนานำทรัพยากรมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนานั้นจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อท้องถิ่นของตน นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างความรู้สึกรับผิดชอบ มีสิทธิ มีเสียง และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันจะส่งผลให้เกิดความต้องการในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (ลิขิต ธีรเวคิน. 2530 : 306)

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่มีบทบาทสำคัญต่อ

การให้บริการ และดูแลประชาชนในด้านต่างๆ ได้แก่ การให้บริการสาธารณสุข และระบบสาธารณสุขโลก เช่น การซ่อมแซมบำรุงรักษา ถนน ไฟฟ้า และดูแลคุณภาพชีวิต ของประชาชนในท้องถิ่น แต่ในปัจจุบันมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทเข้าสู่เมือง และได้พัฒนาขยายจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ด้วยเหตุดังกล่าวจึงก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมา คือ ปัญหาชุมชนแออัดมีการใช้สถานที่สาธารณะเป็นที่อยู่ชั่วคราว จึงก่อให้เกิดปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่ผิดหลักสุขาภิบาลเกิดแหล่งเสื่อมโทรม เกิดปัญหาด้านมลพิษ ก่อให้เกิดความสกปรก ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย และเป็นเหตุให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม แลอาชญากรรมตามมา ดังนั้นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นย่อมเป็นภาระหน้าที่ ที่สำคัญขององค์กรส่วนท้องถิ่นจะต้องเข้าไปทำหน้าที่ดูแล ควบคุม และแก้ไขปัญหาเหล่านี้ (ชูวงศ์ ฉายะบุตร. 2539 : 9)

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับรากหญ้าที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน อำนาจหน้าที่ และภารกิจต่างๆ ที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น สิ่งสำคัญที่สุดก็คือการดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในแต่ละขั้นตอนของการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ นั้น ย่อมมีความสำคัญมาก เพราะในขั้นตอนของการพัฒนาจะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหา แนวทางการในการแก้ไขปัญหา ที่จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินการขับเคลื่อนการบริหาร การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่น มีการพัฒนา เจริญก้าวหน้า ประชาชนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งจะเกิดขึ้น ได้นั้นขั้นตอนของการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบและปัจจัยในหลายๆ ด้านมาเป็นตัวกำหนดเพื่อให้ได้มาซึ่งการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

การพัฒนาในระดับท้องถิ่นในปัจจุบันประชาชนในท้องถิ่นมีความตื่นตัวในด้านของการมีส่วนร่วมที่ได้รับอิทธิพลจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการบริหาร การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบกับการดำรงชีวิตของประชาชนในระดับท้องถิ่น ดังนั้นประชาชนในท้องถิ่นจึงได้ให้ความสนใจในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นของตน เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจจัดสรรทรัพยากร เข้ามาควบคุมการบริหารงานขององค์กรในระดับท้องถิ่นมากขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีการดำเนินงานและการบริหารงานเป็นไปตาม โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ตามที่มีกฎหมายที่กระตุ้น

ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนรู้จักรับผิดชอบต่อประโยชน์ของส่วนรวมร่วมกัน (ฉลาด ขามช่วง. 2542 : 22) จึงอาจกล่าวได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองที่มีการกระจายอำนาจให้กับหน่วยปกครองพื้นฐานของประเทศอย่างแท้จริง อันเป็นการสนองนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาล ที่จะให้อำนาจการบริหารแก่หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องถิ่นสามารถบริหารพัฒนางานแก้ไขปัญหาพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่ และมีอิสระในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นตามขอบข่ายกฎหมายกำหนด (กรมการปกครอง. 2547 : 14-15)

ปัจจุบันแม้ว่าระเบียบกฎหมายจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดนโยบายการมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าไปทำหน้าที่เป็นตัวแทนเข้าไปบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้นก็ตาม แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าเท่าที่ผ่านมา แม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมากมาย แต่ก็ไม่สามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะประชาชนยังไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองเท่าที่ควร แม้แต่การเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเอง และอาจเป็นเพราะประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยหรือจากการที่ประชาชนมีทัศนคติทางการเมืองแบบเก่าว่ากิจกรรมทางการเมืองต่างๆ เป็นเรื่องของผู้นำ ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้การแสดงออกเพื่อรักษาผลประโยชน์ ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปปฏิบัตินั้นมีน้อยมาก หรืออาจกล่าวได้ว่าแทบไม่มีเลย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2550 : เว็บไซต์) เมื่อเป็นดังนี้ การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมาจึงมักไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรและนับได้ว่าเป็นอุปสรรคต่อการปกครององค์การบริหารส่วนตำบลของไทยอยู่ไม่น้อย

จากสภาพปัญหา รวมถึงความสำคัญที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทำให้ทราบว่า นโยบายแห่งรัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งตรวจสอบอำนาจของรัฐทุกระดับ แต่ข้อเท็จจริงการส่งเสริมและสนับสนุนในการมีส่วนร่วมของประชาชนจากหน่วยงานราชการทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นยังมีน้อยมาก อีกทั้งประชาชนเองก็ไม่ได้เรียกร้องสิทธิหน้าที่นี้แต่อย่างใด ทำให้การพัฒนาในด้านต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐไม่

ความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ปัญหาขาดการมีส่วนร่วมอาจเกิดจากประชาชนเอง ไม่ได้สนใจจะเข้ามามีส่วนร่วม

ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษาคำมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม และศึกษาปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วม นำข้อมูลที่ได้เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพนอม เพื่อเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลพนอม เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำแนกประชาชนตามเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ ที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการศึกษา

การศึกษาคำครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มี เพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ผู้ศึกษากำหนดขอบเขตในการศึกษา ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ได้ศึกษาและพัฒนาจากรูปแบบและขั้นตอนในการมีส่วนร่วม 5 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในขั้นริเริ่มการพัฒนา การมีส่วนร่วมในขั้นวางแผนการพัฒนา การมีส่วนร่วมในขั้นดำเนินการพัฒนา การมีส่วนร่วมในขั้นรับผลประโยชน์จากการพัฒนา และการมีส่วนร่วมในขั้นประเมินผลการพัฒนา (ทวิวงศ์ ศรีบุรี. 2541 : 36-37)

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ครัวเรือนละ 1 คน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพนอม จำนวน 984 คน จาก 984 ครัวเรือน (องค์การบริหารส่วนตำบลพนอม. 2553 : 9)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ครัวเรือนละ 1 คน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม โดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร ตามสูตรยามานะ (Yamane) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2548 : 25)

3. ด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษา คือ พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 11 หมู่บ้าน ได้แก่ (องค์การบริหารส่วนตำบลพนอม. 2553 : 8)

หมู่ที่ 1	บ้านพนอม
หมู่ที่ 2	บ้านหนองสาหร่าย
หมู่ที่ 3	บ้านพนอม
หมู่ที่ 4	บ้านพนอมทุ่ง
หมู่ที่ 5	บ้านพนอมเหนือ
หมู่ที่ 6	บ้านโพนโห้
หมู่ที่ 7	บ้านเหล่าศรี
หมู่ที่ 8	บ้านเหล่าหนาด
หมู่ที่ 9	บ้านดง
หมู่ที่ 10	บ้านนากระเสริม
หมู่ที่ 11	บ้านดงน้อย

4. ด้านระยะเวลาในการศึกษา

ใช้ระยะเวลาในการศึกษา เดือน เมษายน 2554 – มิถุนายน 2554

5. ด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาค้างนี้มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องคือ

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ ข้อมูลทั่วไปของหัวหน้าครัวเรือน หรือสมาชิกของครัวเรือน ในเขตพื้นที่ตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำแนกเป็น

5.1.1 เพศ

5.1.2 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม 5 ด้าน (ทวีวงศ์ ศรีบุรี, 2541 : 36-37)

5.2.1 การมีส่วนร่วมในขั้นริเริ่มการพัฒนา

5.2.2 การมีส่วนร่วมในขั้นวางแผนการพัฒนา

5.2.3 การมีส่วนร่วมในขั้นดำเนินการพัฒนา

5.2.4 การมีส่วนร่วมในขั้นรับผลประโยชน์จากการพัฒนา

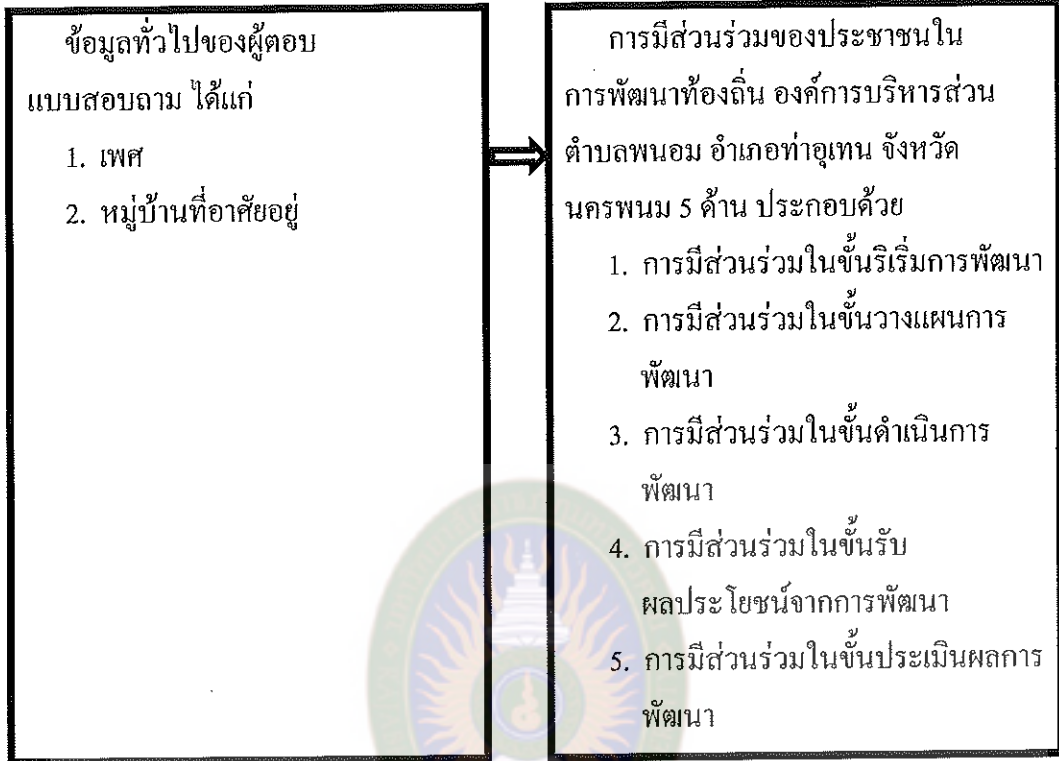
5.2.5 การมีส่วนร่วมในขั้นประเมินผลการพัฒนา

กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษามีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล พนม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ครั้งนี้ ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยอ้างอิงลักษณะรูปแบบและขั้นตอนในการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยอ้างอิงจากการมีส่วนร่วมของประชาชน เขียนเป็นแผนภาพกรอบแนวความคิด ดังแผนภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนมามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหรือกิจกรรมการพัฒนา ร่วมคิดร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ความรู้และความชำนาญ และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ขององค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น คือ กระบวนการให้ประชาชนมามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิดร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ความรู้และความชำนาญ และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยพื้นฐานแล้วการมีส่วนร่วม หมายถึง การปลดปล่อยประชาชนให้หลุดพ้นจากการเป็นเพียงผู้รับผลจากการพัฒนา และให้กลายเป็นผู้กระทำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา มี 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในขั้นริเริ่มการพัฒนา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา หาสาเหตุของปัญหา เข้ามาตัดสินใจกำหนดปัญหา การกำหนดความต้องการของชุมชน และมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

2. ด้านการมีส่วนร่วมในขั้นวางแผนการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมในท้องถิ่นเพื่อการวางแผน เพื่อการวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดนโยบาย กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการการพัฒนา กำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรที่จะใช้ในการพัฒนา

3. การมีส่วนร่วมในขั้นดำเนินการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกหรือกรรมการของชมรม การติดต่อประสานงานและการขอรับความช่วยเหลือจากองค์กรทั้งใน และนอกชุมชน การเข้าร่วมในการบริหารกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน สนับสนุนทรัพยากรเพื่อส่วนรวม เช่น การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการพัฒนา การใช้แรงงานในการพัฒนาในกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น

4. การมีส่วนร่วมในขั้นรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนาตามนโยบายที่กำหนด ผลประโยชน์ที่ได้รับตรงตามความต้องการ ประชาชนมีภาพชีวิตที่ดี สามารถลดค่าใช้จ่ายในครอบครัว ประชาชนสามารถหรือยอมรับผลกระทบอันเกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุ และจิตใจ และปัญหาของท้องถิ่นได้รับการแก้ไขในเชิงรูปธรรมและนามธรรมต่อสังคมหรือต่อบุคคล

5. การมีส่วนร่วมในขั้นประเมินผลการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชน เข้าร่วมติดตามและประเมินผลเป็นระยะว่า การพัฒนา การดำเนินงาน/กิจกรรมใน โครงการ/แผนงาน ด้านการพัฒนาท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามแผนพัฒนา สำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่ ตลอดจนประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการพัฒนา และประชาชนสามารถเข้ามาแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์การพัฒนาท้องถิ่นได้

ประชาชน หมายถึง หัวหน้าครัวเรือนผู้เป็นเจ้าของบ้านหรือผู้ดูแลหรือเป็นผู้นำหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือน ซึ่งในความหมายที่นี้ หมายถึง หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ของตำบลพนอมทั้ง 11 หมู่บ้าน

หัวหน้าครัวเรือน หมายถึง ผู้เป็นเจ้าของบ้านหรือผู้ดูแลหรือเป็นผู้นำหรือหัวหน้าครัวเรือน หรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือน ซึ่งในความหมายที่นี้หมายถึง หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกภายในครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ของตำบลพนอมทั้ง 11 หมู่บ้าน จำนวน 285 ครัวเรือน

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลพนอม อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลพนอม และจะเป็นข้อมูลที่น่าเสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพนอม เพื่อนำไปปรับปรุงและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลพนอม ให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY